

Er vi Jordens Salt? (Slutning.)

Saltets Virkning.

„Vi er kaldede, mine Brødre, til at være „Jordens Salt“, (Mat. 5, 13) ligesom ved vor Vandel, saaledes og ved Vidnesbyrd, Ord og Befjendelse; — et Salt i denne Tids Stogts Aandehed, enhver i sin Kreds. I trænde Hædre blandt eders Børn, Husbønder blandt eders Tjenere, I Røstere blandt eders Svende, I Venner i eders Venfskab. Vi er grovne ud af Jorden. Vi er lastede i Vondens Kogekar, vi er beredte ved Ild og er i Guds Graderhus faldne over Tornestolpe, forat vi snart selv kunde blive til Salt. Nu skal vi saltte vore Brødre. Men Salt bider i Dinene; at blive saltet gaar ikke af uden Strid og Modstand fra deres Side, blandt hvilke vi vieste som Salt. Forbliver alt ganske stille og i den fædovantige No og Behagelighed blandt de uovvendte, blandt hvilke vi lever, saa er det et slet Tegm, og vi har da vel Grund til at efterforske, om ikke, naar det kommer til Stykket, det Salt, som skal saltte, har mistet sin Kraft og Smag og sin forfriskende Stærked. Men begynder det derimod at røre sig og blive utroligt omkring os, det være nu enten, at man begjærlig spørger: „Å Mand, Brødre, hvad skal vi gjøre?“ eller man stamper med Fødder og skriger: „Å forvirret Israe!“ saa skal det være os et ønskeligt Tegm paa, at vi er Jordens Salt, og at Saltet endnu ikke har mistet sin Kraft.“

Presterne skal i jærlig Grad være Salt.

Enhver levende kristen vil ogsaa i dette Stykke føle sig drevet til at „blive i Kristi Ord“ (Joh. 8, 31) og følge hans Vilje og Eksempl; men fremfor alt paahviler dette ogsaa Presterne, hvilke Gud har sat til Vægere i sin Kirke, at tage sig dette sit Embede med Alvor og ikke tænke: „Hvorledes skal jeg nu indrette mig, saa at jeg kan vinde Guds, Hæ, Indflydelse og en Mængde Tilhengere samt Ros og gode Ord fra de mægtige og dem, som har Indflydelse, samt saa det mægtigt og komfortabelt i dette mit Embede og Virksomhed?“ men derimod: „Hvorledes bliver jeg en sand Kristi Discipel og

Guds Ords Prædikant? Hvorledes vækker jeg de forhærdede, dødsige, letindige og lumske, og hvorledes trykker jeg og opreiser jeg de svage, bedrøvede og forfrættede?“ Dertil hører at prædike Guds Ord purt og rent, og dertil hører og, at han maa „Julie“ Verden og afribe den dens Egenretfærdigheds Masse; thi vel er Jærlens Evangelium haade fuldkommen og ubetinget færlende, fordi det bringer Jesus Kristus, sand Gud og sandt Menneke, til en Eiendom og Gave for hver den, som i Troen vil modtage ham, og hvo som har Kristus, han har Syndernes Forladelse, Liv og Salighed; men hvorledes skal den søge efter en Jærl fra Sønd og Død, som ikke ved af eller vil hende, at han er en Sænder? Jeg sætter til Eksempl, at en kundig Læge tydelig ser paa en Mand, at han lider af en jærlig Sædom, som dog kan helbredes, og han tilbyder sin Hjælp; men Manden svarer: „Du tager fejl; jeg er fuldkommen sund og frisk, jeg holder deuden mine egne Huslager (Egenretfærdighed og aandelig Fryghed), som forfrisker mig om det samme; tal derfor ikke til mig om Sigt!“

Verden er jærlig indtil den blotstilles.

Ja, dersom man vilde lade Verden beholde sin egen Retfærdighed og ikke fordømme den, da vilde den vel nok taale, at man ved Siden deraf prædikede om Guds Raade, dog at den tog det efter sin egen Forstand; men begynder man ved at afribe dem deres egen fuldkommenhed og vise dem, at det for Gud er lutter Skam og Urenhed, og at alle deres Gjeringer og Retter, og eder ikke hjælper dem ud af Læes Sædeham, se, da vil de ikke høre det; de vil leve „saa godt de kan“, det er uden Skjel og efter sin egen Fornuft, og maasse vogte sig for de i Mennekes Gine grovte Væster, dertil give Almisser, maasse endog gaa i Kirke og til Alters osv., og naar da Gud ikke vil gjøre dem salige, saa folder de ham uretfærdig; og som Luther siger i sin Forklaring over den 51de Salme: „De jagte og stride mod Gud i sit Hjerte.“ „Det Ord er ikke sandt, vi er ikke blinde; thi vi har et Lys i os, hvorved vi erkjende Gud; naar

jeg lever efter dette Lys, det er efter min Fornuft, er lydlig mod Lovene og lever ærbart, saa maa du dog være mig naadig.“ Men dette er at gjøre Gud til en Næbmand og sige til ham: „Giver du mig, saa giver jeg dig igjen; giver jeg dig, saa maa du igjen give mig.“ Hvorledes skalde altsaa en ret Prædikant kunne hove Verdens Venfskab og Hæd? Han maa jo gaa løs paa det, som Verden elsker høiest og anser fortræffelig. Skalde han slaa Verden og fordømme den, uden at den skalde søge at slaa igjen og kjæle sin Forbitrelse?“

Hvilken Hæ er at Gud kalder os sit Salt.

Det er derfor en vanskelig og høivigtig Sag og ikke nogen Skuespilspændt; Men er stor for Gud, og hans Kraft mægtig deri; men Hæd og Mod, som altid staar paa Verdens Side, har intet behageligt at vente sig heraf. Derom skriver Luther til Mat. 5, 13: „Det er jo et herlig Embede og en stor fortræffelig Hæ, at Gud kalder Væerne sit Salt og tilføjer, at de skal saltte alt, hvad paa Jorden er. Men hertil hører en saadan Mand, at han er beredt til, ligesom han har lært, at være fattig, elendig, trangende, jagtmødig og at lide allehaande Forsølgelse, Forbandede og Bogtaalelse. Den, der ikke svarer hertil, bliver der aldrig en saadan Prædikant af, at han ret begynder at saltte, men han bliver vel et kraftløst Salt, som intetsteds er til nogen Nytte, hvorfor det ogsaa er en vanskelig Ting, at være en Apostel eller Prædikant og drive dette Embede. Men dette er alligevel det, vi kan trods paa, naar det gaar os ilde, saa at Verden og Djævelen bliver os fiendiske og hadefulde, nemlig at Kristus har sagt til os: „I er Jordens Salt.“ Hvor Ordet lyder saaledes i Hjertet, at man kan forlade sig paa og uden at tvile rose sig af, at han er Guds Salt, der lad vredes og være hadefulde, hvo som ikke vil være blid; thi jeg kan og tør trods og puffe mere paa hans eget Ord end Modstanderne paa af deres Magt, Sværd og Væser. Thi da han erkjender mig derfor og gjennem sit Ord giver mig Vidnesbyrd, saa maa alle Engle i Himlen, ja Sol og Maane og alle Skabninger sige ja dertil og staa

med os imod Verden og Djævelen; og om end dette ikke var saa, saa havde vi dog nok i dette eneste Ord, at han saaledes kalder og døber os.

Alt, som er af „Hædet“ skal salttes.

Hvorledes denne Salten gaar til er let at forstaa, nemlig at man skal træde op og sige: „Alt hvad der paa Jorden er sødt og lever, er udieligt, raaddent og fordærvet for Gud, — saaledes, at man fordømmer al saadan Verdens Hellighed, Visdom, Gudstjenester, som den selv har opfundet udenfor Guds Ord, saa at alt, som ikke holder sig alene til Kristus, tilhører Djævelen og hører hjemme i Helvedes Agrund.“

Det, som Verden anser som fromt, maa salttes.

„Det er en ubehagelig Prædiken, som gjør, at Verden ser snart til os, og den fortjener os det, at man bliver os fiendisk og slaa os paa Munden. Thi dette kunde Verden vel nok taale, at man prædikede om Kristus samt alle Troesartiklerne. Men naar man vil angribe den og saltte den med Ordet og bevise, at dens Visdom og Hellighed gjælder intet, men tværtimod er blind og fordømt, det kan og vil den ikke taale. Men hvad kan vi gjøre derved? Skal man saltte, saa maa det joie. Dette gjør og overalt St. Paulus, straffer hele Verden og forkaster alt, hvad den roser og foretager sig udenfor Kristus. Og Kristus siger Joh. 16, 8: „Naar den Hellig Mand kommer skal han holde Verden en Straffeprediken om Sæd og om Retfærdighed og om Dom.“ Det er: han skal angribe alt, hvad han finder i Verden, ikke gjøre nogen Undtagelser eller Forskjel, men skære alle over en Kam, den ene med den anden, han være, i Verdens Gine, from, vis, hellig, eller hvad han vil, i en Sam: „Alt hvad der er udenfor Kristus, thi den Hellig Mand skal hverken selv komme, ei heller stille Prædikanter ud i Verden for at udpege og straffe de ydre grove Sænder, saasom Mord, Egteffædsbrud osv.; thi Verden ved selv godt at angive saadant som Sæd og straffe det; men han skal angribe og straffe, hvad den, i sin Blindhed, anser for fuldkommen, og hvorved den vil være from og hellig og tjene Gud udenfor Kristus, hvilket altsammen oprinder af

Santroen, af den selv efter Fornjten vil afgjøre og bestemme, hvad Gud skal lade sig behage som ret Dyrkelse og Tjeneste, og hvormed han skal lade sig forjone."

Guds Dom over kraftløst Salt.

Luther siger videre: "Denne Betragtning maa ogsaa billigen stræffe os; thi her hører du den Dom, han forkynder over saadant kraftløst Salt, naar han siger: "Det er der-efter nyttigt til intet uden til at kastes ud og nedtrædes af Menneffene." Herved er og rettelig at erindre, at denne Værdom ikke alene er at anvende paa Præsterne, men ogsaa paa alle kristne, fordi alle skal antage den guddommelige Være og saaledes forholde sig til den, at den kan bringe Frugt og adrette det, hvortil den er sendt."

Kristus ogsaa betragtedes som Fjendsforstyrret.

Ja, hvor Guds Ord bliver prædikalet durt og rent, hvor Kristus bliver fremstillet for Folket i sin rette Skikkelse, og hans Væs sat høit paa Ufejlag, og hvor den Hellige Aands Virkning paa Hjærterne begynder at utre sig paa Folk her og der i en levende Tro og dens rette Frugter, der vil nok Verden forarges, og det almindelige Strid og Uro, vil ikke udeblive. Luther skriver til Rom. 10, 11: "Kristus blev korsfæstet som en Oprører. Den hellige Stefans opvakte et stort Oprør blandt Jøderne (Apg. 6 og 7), da han dog intet andet havde gjort, men kun idel godt og kun talte, hvad de ikke kunde fordrage. Derfor styrter Kristus os mod dette Strid og denne ondsvittige Varn af de daarlige Mennefter, som foregive, at Fjenden og Enigheden bliver forstyrret. Verden oprørt, Folket forvirret i Hjerte og Sind; idet han byder os trostlig at foragte saadant og talte Gud, fordi Verden bliver oprørt ved vort Evangelium; blev det optaget i Fred af Verden, saa var det ikke det sande; thi Kristus siger, at "idet han sender Evangeliet, sender han Sværdet," og at "han er kommen for at kaste Ild paa Jorden." Det sker nu altsammen, fordi det lærer om den menneskelige Naturs Forjærdelige Fordærvelse og Sandhedsfættelse, og at der af Naturen intet Godt bor i os, saa at Gud alene er retfærdig, naar han taler og fordommer os, og ren, naar han indslutter alt under Synd, ja ren skal han udgaa, naar nogen formastelig vil fornægte hans Ords Sandhed, hans Sandheds og Retfærdighed og gaa irette med ham og ligesom drage ham for Domstolen. Sal. 5.

Hvorfor har Gud sat dig i Verden.

Gid du enhver vilde tage sig for med Nødvær af efterforske af Guds Ord Kenfigten, hvorfor han er sat i denne Verden, at han maatte lære

at al Verdens Forjærdelighed, Størhed og Være er som Skarn og intet mod dette ene at leve i Herren og dø i Herren. Gid enhver maatte saa sine Øine opladte, at han ikke mere skulde søgte i Veiret og jage efter tomme Skygger, men at han og for sig og andre maatte blive en ret Stridmand og Vægter paa Standsen. Gid enhver Kristen maatte blive et levende, kraftigt Salt, at hans eget og andres Liv maa bevares og bevises og være Frugt til det evige Liv; thi Navnet har de vel alle, men Salvøelsens Aand og Raade fattes de fleste."

—A. Ehr. i Kirkl. Maanedst.

En Sandhedsfornegeters fortvilede Endeligt.

Det er bekendt, under hvilken forjærdelig Sjælekaal den italienske retslærde Franzesko Spiera endte sit Liv, efterat have afsvoret den evangeliske Religion, om hvis Sandhed han i sin Samvittighed var overbevist, og bekyndte sig til den romersk-katolske Religion. Et Sidestykke hertil er Dr. Marits Krause. Denne var en af sturhøit Albrecht af Mainz's og Erkebiskoppen af Magdeburgs Raader og kom i Aaret 1527 til en levende Overbevisning om Evangeliets Sandhed og bekyndte den nu ogsaa i Ord og i Gjærning. Omvendtstent Erkebiskoppen udstedte en Befaling om, at ingen af hans undergionne, saafremt han elskede sit Liv, skulde holde Luthers Være, saa agtede dog Dr. Krause endnu Kristi Befaling høiere og amsammende, tiltrøds for sin Befaling, den hellige Radvæere under begge Skikkelser. Men da omsider alt flere og flere Bekynder af høiere og lavere Stand for Sandhedens Skuld dels blev henrettede, dels forjagede, saa blev Krause som heftig betogen af Frugt for, at Næffen snart skulde komme ogsaa til ham, at han atter fornægtede den erkjendte Sandhed, og imod sin Samvittighed amsammende han den hellige Radvæere efter den katolske Forvansking under blot den ene Skikkelse. Men da den evangeliske Sandhed nagtet alle Forjærdeligheder vandt flere Bekynder, og Krause maatte se paa, hvorledes mange for Sandhedens Skuld med Gårde opofrede sin Være og sit Gode, ja endog Livet selv, da vagnede endelig hos Fornegteren hans daardilkrænfede Samvittighed. Men nu var det forjævedes, at man formandede ham til Dod; forjævedes forholdt man ham herlige guddommelige Forjættelser om Syndernes Forladelse ved Kristus; forjævedes opnuntrede man ham til at julle til sin Frelser og Forjone om Raade; hans Svær var: "Dø ve mig i min Græmmelse, hvad har jeg gjort? Jeg har fornæglet Kristus, min Herre; derfor er han nu ikke længere min Vidser og Tals-

mand, men staar nu for Gud Fader i Himmelen, anklader mig og siger: Min Fader var ingenlunde vradig mod denne Marits Krause og forlad ham aldrig den Gudsbespottelse og Fornægtelse, hvormed han har fornæglet mig for Biskoppen."

I denne Tilstand, fuld af Fortvilelse, forblev han; og da man en Dag havde ladet ham alene paa sit Studerkaammer, fandt man ham sidenefter liggende paa Gulvet aflivet ved sin egen Haand. Saaledes gjer Satan: først forblinder han Menneftet, saa at de foragter Kristus den korsfæstede, saaledes som han ogsaa for dem hænger paa korset, og naar de har gjort dette, da tilhøijer han dem, at Kristus nu er deres Anklager og Dommer. Først siger han: synd! derpaa raaber han: bliv ved; og endelig tiltordner han Samvittigheden: fortvil! Af, fjære læser, lyst aldrig til hans Stemme. Men har du maasse allerede fulgt Satan, ja, har du ikke blot syndet, men vel endog længere Tid fremturet deri, saa er det vistnok skræffelig; men selv da skal du ikke mene, at der ingen Hjælp er for dig; o, læg dog ikke til dine andre Synder ogsaa den skræffeligste — Fortvilelsen. Den Stemme, som siger dig: fortvil! er aldrig Guds Stemme, men Satans. Jesus antager sig alle ogsaa de største Sydere. Og saa du, naar du kommer, vil heller ikke blive udstødt.

Omend hos os er megen Synd.

Er dog hos Gud mer' Raade;

Hans Haand til Hjælpen haver Fynd,

Hvor stor end er vor Raade.

Han den trofast Hørde er,

Som Israels forløjer

Fra alle deres Synder.

—Der Uth.

Den underlige Bogmand.

Der gaar mig underligt! Hvorfor? Dette og hint maa jeg erføre. Gid og did maa jeg drage hen. Saa og saa maa jeg leve. Alt er underligt; intet efter mine Anslog. Er dette dig paafaldende? Tilvisse. Men ved du da ikke, at Gud er en Undermand, og at du er hans Underbarn? Gud hedder underlig. I Sandhed som hans Ravn er, saa er ogsaa hans Gjæringer. Han er en underbar Bogmand. Han lærer sine hellige underlig.

Kongen af Portugal fik engang til Foræring en Bog; satte en sig paa den, saa lærte Boguen ham af sig selv omkring paa Strøds og paa Dørs en hel Time. Saa underligt lærer Guds Bog ogsaa dig og mig. Han er underlig i sin Gjærning. Han styrer aldrig ligetil, men har altid Omveie. Dog lærer han os endelig til et godt Herberge. Spørg Job. Han satte Gud paa sin Bog og lærte ham ret paa underlige Veie. Han tog ham ned fra hans fyrtelige Trone og satte

ham paa en Rødding. Nleden for Scepteret gav Gud ham et Volte-skaar til at stræde sig med. Hvor var der nogenfinde en større Glendighed? Men Herren lærte ham dog ud.

Hvilke Omveie for ikke denne Bogmand med Josef, før end han bragte ham til Egypten og satte ham til en Fader for hele Landet! "Han opreiser den ringe af Støvet; han oplyser den fattige af Stærket, at sætte ham hos Tyristerne og skal lade dem arve Ervens Trone." (1 Sam. 2). Paa denne Underbogn har Abraham jiddet og Israels Værn og Kong David, Saul, Jeremias, Jonas, Paulus, Judeth, Maria og mange andre. Forundrer dig ikke over Guds Hart. Hans Erfjendelse er os altfor underlig. Er Begyndelsen af din Hart selvom, tro kun! og Enden skal blive herlig. Lad du kun Gud raade. Han har Stangen paa din Luffes Bog i sin Haand. Du vil lede dig efter sit Raad og føre dig til Være. Gaar det haardt? Du vil bevare dig. Gaar Reisen over Stof og Sten? Du bryder intet Ven, forlad dig kun paa ham alene. Væltet han? Han vil reise dig uskad og igjen. Dov Tiltro til mine Ord, men endnu mere til Guds utryffelige Forjættelser. (Sal. 91, 15).

Min Gud! ogsaa mig er det gaact underligt i Verden. Dit hemmelige Drag har ført ogsaa mig paa mangen Undervei. Underligen dannede du mig i Modersliv. "Jeg vil takke dig, fordi jeg paa underfuld Raade er underligen bleven til; underlige er dine Gjæringer og min Sjæl hender det saare vel." (Sal. 139, 14). Underlig lærte du mig i min spæde Ungdom. Mange tusinde Ulykkestilfælde var jeg udsat for, men ved din hellige Englefare reddede du mig underlig fra dem alle. I Armod og Glendighed blev jeg opdragen. Din Haand har styrket mig underlig. Underlig ydede du mig ved denne og hin Persons Hjælp. Er det nok? Min Gud, jeg vil derfor betale dig med mine Læbers Ofne (Sas. 14, 3.) Du har underlig opholdt mig iblandt gode og onde Mennefter og smitsomme Sygdomme; mit Liv har du bevaret fra Fordærvelse.

Saa underlig Hjælpe paa din Bog end gif imellem hinanden, saa har dog Reisen til enhver Tid faaet en lykkelig Ende. Og har nogenfindearten med mig vist sig underlig, saa er det nu. "Sandelig, du er en Gud, som skjuler sig, Israels Gud, en Frelser." Es. 45, 15. Dog erfærer jeg, at jeg ledes ved din Hjærligheds Suore. Jeg hører vist med rette til dem, om hvilke Sirach siger: "Der er en * * *, som har Hjælp behov, som fattes Stærke og har overflødig Fattighed, og Herrens Gine saa paa ham til det Gode, og opret-

tede ham af hans Fjendefæste, og han opbejlede hans Doved af Jordarbejde, og mange forandrede sig over ham, som saa paa ham." (Mat. 11, 14-16). Jeg ved at den hellige Tilstiftelse lader Vasse og Muffe tjene mig til det bedste. Jeg overgiver alt til dig. Min underlige Fort vil saa en saadan Ende, at enhver maa sige: Det har Gud gjort og intet Menneſte.

Gud fører underlig
Til Værelsen gennem Haan og Spe,
I Armod til Formerske,
Med Taar paa Kind til Pris,
Fra dyben Dal til Hjergets Top,
Jalouens Død til Livet op
I Himlens Paradis,
Derfor jeg frøder mig,
Guds Vel er underlig.

Dog endnu et, du underlige Soga-
mand! Naar du vil spørge for min
Dødsboga og gøre den sidste Rejse
med mig, saa lad min Seien saa
underlig, som den vil, den fører mig
dog sin mod Himmelen! Vad sin
enden paa denne Aro blive den evige
Aa og Gode! Jeg vil holde mit
Hjerte i Beredskab, mine Venner om-
bundne og mit Bys brændende. (Euf.
12, 35.) Svand sin snart for den
ne Soga og før mig ud af Striden til
den søde Himmelgade.—Der Gud.

**Sigt ikke det nærværende, men se hen
til det tilkommende.**

Vi ser, at det har handlet hoire lær-
de Folk, at de, naar de har set, at
det gaar de fromme ilde, men de on-
de vel, saaledes har taget Kæltad og
Forargelse af denne Måghed og, som
det synes, Ubillighed, at de har slut-
tet og sagt, at der intet guddommeligt
Forsyn er, og at Gud ikke antager sig
Menneſkene, iffe beuder sig om dem
efv., men at alt gaar til paa Slump
og tilfældigvis. Og det er iffe un-
ligt for Fornuften at overvinde den-
ne Forargelse, der, som vi ser, ogsaa
undertiden støder de fromme for No-
vedet og gjør Indtryk paa dem, som
det staar i Sal. 73, 2-3: „Der fat-
tedes lidet i, at mine Fødder jo hælde
af Seien; der fattedes næsten intet i,
at mine Gange var hengældne; thi jeg
var nedskret paa de galne, da jeg
maatte se, at det gif de ugudelige vel.“
Thi Fornuften ser ene og alene hen
til, at det gaar de fromme ilde og
de onde vel, men den ser iffe, at Gud
hjælper de retfærdige ud af Muffen
og det Onde, men udser sin Brede
over de Ugudelige.

Se paa Guden.

Den hellige Aand byder os iffe al-
ene at se hen til, hvorledes det en Tid-
lang gaar de fromme, men ogsaa at
se, hvad der saa følger efter for dem,
og paa hvilken Betingelse, saa at sige,
det gaar en endt, hvorom Sal. 31, 20
siger: „Den retfærdige vederfares

mange onde Ting, men Herren ud-
frier ham af dem alleſammen.“ Der-
for loder de hellige iffe straks Guds
Bud fare, naar de føler, at de plages,
men slutter i Troen og er visse paa,
at Gud ogsaa vil hjælpe dem ud af
deres Muffe og Rød. Dette er Kaben-
baringer af den hellige Aand, som
Filosofien iffe jer. Derfor forarges
den, negter Forsynet og dømmes saa-
ledes, at Gud iffe har noget at betil-
le med Verden, heller iffe ontager sig
Menneſkene, men lader alt gaa, som
det vil. Fornuften ser iffe Grunden,
hvorfor det gaar saa ulige til i dette
Liv, at de ugudelige ligger i Vasse
og Værelsen, mens de fromme maa lig-
ge under og falde, selv da, naar de fo-
retager sig de arligste Ting og Gån-
dinger.

Men se paa det tilkommende.

Men hvad er Forargen til saadan
Blindhed? Ingen anden, end at
Fornuften alene ser hen til den nær-
værende Muffe; af den loder den sig
saage og indtage, men Forsættesen
om det tilkommende ved den slet intet
af. Men den hellige Aand befaler os,
at vi iffe skal agte det nærværende,
men alene se hen til det tilkommen-
de. „Efter Herren,“ siger Sal.
27, 11, „vær frimodig, og han skal
styrke dit Hjerte, thi efter Herren!“
Derfor tjener saadanne Tæfster til at
styrke Haabet og Troen, og dette for-
nemste Hovedstykke gjentages oftere i
Abrahams Historie.—(Luther over 1
Kor. 12, 16.)

Vigtige Sandheder misbruges ofte.

En Sandhed, som ofte misbruges,
er denne: „Naar Enden er god, saa
er alting godt.“ Til dette siger Pan-
toppidan: „Dette er ret sagt, naar
det ret forstaes, endogsaa i Tilfæ-
llesken paa Døden eller Livets Ende,
Naar negter ei, at jo den fromme
Gud endnu lader en og anden komme
Raade vederfares som sin lodfærdige
Kæver, hvis gode Ende gjorde al-
ting godt. Men det, som her adva-
res imod, er Ordspørgets farlige Mis-
brug til Sikkerhed, som jeg selv ofte
er bleven var i Samtale, endogsaa
med temmelig forstandige Folk.
Spørgsmaalet er det, hvad man skal
forstaa ved en god Ende eller et godt
Endeligt for den, som ei har ført et
gødt Levnet og ei levet Herren, men
dog dør Herren. Som denne er en
meget sjelden og særdeles Guds Ra-
de, saa er den og vanskelig at dø-
me om, uden for Aandens Værn, som
næse iagtager Aandens Virkninger.
Naar et Verdens Barn paa sit sidste
skal siges at blive et Guds Barn og
tage en god Ende, da maa der efter
al mulig Granskning tjendes en vir-
kelig, ei blot Ord og Miners, men
Hjertets, Sindes og Viljes Omfrit-
telse, uvogt ei blot og alene ved De-
dens Frugt, men mest ved Guds
evangeliske Raade, hvilket ogsaa af-
mindeligvis viser sig ved saadanne

Lejn, som aandelige Menneſter vide
at adskille fra Hølleri. Men af!
hvort sjældent er iffe det, at den Sjæl,
der har levet den ugudelige Liv, dør,
efter Viljans Omſte, den retfærdige
Død og faar hans Endeligt. Djevle-
rens Viljedes Redderi og Guds
Viljedes Dyrrelse i Menneſkets Sjæl
er saa store og vigtige Ting, at de or-
dentlig og fedvanlig ei ifer paa nogle
saa Timers Tid.

Dog dette grundig forandrede Ba-
sen forestiller sig de fleste Menneſter
ei heller, naar de siger om en ugude-
lig, at han smændte sig og fik en
god Ende. De mener, da er Enden
god, naar den, som vel kunde have
fortjent at ankomme paa en værre
Raade, dør paa sin Seng, sagte, for-
nuftig, i Benners Kærdærlige, tager
god Hæled, siger: Gud var mig Søn-
der naadig, driver ei sin gamle Synd
indtil aller sidste Time, faar Pre-
sten til at berette sig, sanger eller læ-
ser nogle smukke Salmer, Vers og
Bønner, beder andre bede for sig, li-
ger selv, hvad Vigdetik han vil have
forklaret osv. Saa ofte dette sies ei
alene med Guds Værn, da jeg visse-
lig priser det, men endogsaa med
ruggeløse eller i det mindste ifke,
forhængelige, uretfærdige og med
mange store Synder bortdøende Ver-
dens Barn, se, da heder det, ei efter
stærklighed, men efter egen Sikker-
hed og galne Bogreb: O! han tog
dog, Gud ife Lev! en god Ende og Hæ-
led fra denne Verden, han havde saa
innu sit Forstand til det aller sidste,
han læste og bad saa innu, han fik
og en smuk hederlig Vigprediken.
Der er ingen Tvil paa, vor Herre har
jo taget ham til Raade. Jeg siger
hertil: Det kan saa være hos nogle
gamle saa, men sandelig ei hos den
stærke Part af det Slægt døende.

Hvis nogle i deres aller sidste Da-
ge bliver af Verdens Raadens Værn
og overfattes paa Gravens Fred
fra Røret til Lyset, fra Satans
Ragt til Gud, da er det venteligt, og
saa vist ved Forsikring, at saadan
høflig Forandring gaar for sig med
saa vigtig Eftertryk i Sjælens dybe-
ste Grund, saa man bliver noget me-
re var hos dem af Guds Aands Vir-
ning og den tilkommende Verdens
strakter, end det almindeligt og fed-
vanligt er hos en døende. Naar Guds
Raades Rigdom vederfares saadanne
store og hidtil ubødfærdige Søndere i
deres sidste Stund eller Døds Søn-
dom, da udbræder den gjerne saavel
med Lygteske som med Tøfelseske me-
get kjendelig til Guds Navns store
Pris. Værges nu Ordspørgel om saa-
dant ret godt Kædeligt, da staar det
ved Magt og er sandt, at naar Enden
er god, da er alting godt. Men naar
man i Almindelighed bruger det om
et fornuftigt Endeligt efter et ufer-
nuftigt og ufristeligt Liv, da er Ord-
spørgel skiftet til at anrette noget

Dødt og kommer stor Sikkerhed af-
sted, som og vistelig sies; thi de, som
lever eller værre, har dog i Ende en-
gang at dø vel, saa og fare evig vel,
da de dog farer vild, bespøtter Gud
og negter hans Ord, som siger, at
uden Helliggjørelse skal ingen se Gud,
og intet almindeligt eller urent kom-
mer ind i det himmelske Jerusalem.
Kob. 21, 27.”

Hører ham.

Luther siger i den sidste Prædiken,
som han holdt i Wittenberg: Jeg
har haft mere en tredve Sæftaander
for mig, som har villet belære mig,
men jeg har gjendrevet alle deres
Ting med dette Sprog Mat. 17, 5:
„Dette er min den effelke, i hvem
jeg har Velbehag; hører ham.“ Og
med dette Sprog har jeg ved Guds
Raade hidindtil holdt mig; ellers
maatte jeg have antaget tredve
Slægt Leo. Hjelterne bruger over-
alt Ranter og vil, at vi skal vige for
dem, give efter, indgæmme; men med
Guds Hjælp vil vi iffe gjøre det.
Saa siger de da: I er stolte Raabe-
natter. Jeg vil gjerne høre alle-
haande Skjeldsor, men iffe vige en
Fingersbred fra hans Mund, som si-
ger: hører ham.

KLÆBO DRUG CO.

(Instituet 1898)
Sær Specialitet er at efterbeere Receipter med
dragte fra de skandinaviske Vaade.
Stanwood, Wash.

**The Post Office
Confectionary Store.**

Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries, Wholesale and retail,
Stanwood, Wash.

Dr. McEacheran, M.D.
Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL

Klædehandlere
Et det næste Hovedkvarter i Overrett
1618 Hewitt Ave.

„Pacific Herald.“

fredeligt Ugeblad, u religiøs weekly, båret af Postkonferensen for Pacific Distrikt af den Nordre Synode ved en Komité.

Rated at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Cystal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor One J. S. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjerges af Pastor S. W. Hjernevig.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Aaret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

„Bliv hart ved Læringen.“

1 Tim. 4, 13.

Dette, at vi skal „blive hart ved Læringen.“ er sagt ikke alene til Timotheus, men til alle evangeliske Prædikanter; thi alle Ordets Tjenere, som er kaldt af Gud ved Menigheder, er ikke henvisne til umiddelbare Raadenbaringer ligesom Profeterne og Apostlerne, men, hvad Gud aabenbarer dem ved sin Hellig Ånd, det aabenbarer han dem middelbart ved sit Ord, idet de læser og studerer samme og ved Betragtning og Bøn sittig overvejer det i sit Hjerte. Derfor er det et væsentligt Stykke af det hellige Prædikeembede „at blive hart ved Læringen.“ at holde fast ved det sande Ord efter Undervisningen (1 Tim. 1, 9), at give Ågt paa Læren saaledes som paa sig selv; thi kun saaledes bliver en Præst dygtig til at lære og formane med den sande Læring og straffe dem, som sige imod. Kun saaledes kan han træste sig ved den Forjættelse: „Naar du gjør dette, skal du frelse haade dig selv og dem, som hører dig.“

Skal være til Menighedens Fordel.

Hvorf kan en Menighed danne sig et Bøgeb om, hvorledes Præstens Forhold skal være. Er eders Præst en Mand, som altid holder paa med Læring og Studering og ikke besjæmmer sig om verdslige Ting, Politisk, Jordbrug osv. mere end han er nødt til, saa har I roste dette hos ham. Og hans stille Læring og Betragtning skal I snart svore i hans Lære og Liv. Det aabenbarer sig snart, om en Præst blot i Kunstagtig Selvtillfredshed eller til Underholdning studerer, eller om han har for

Die studie at blive dygtigere til at lære og formane, om han søger at udfylde allehaande Huller i sin Kundskab og opflamme den Gave, som er i ham, saa at hans Fremgang i alle Ting kan blive aabenbar, og at han altid kan udføre sit Embede med Hjertens Friskhed og Varme, saa at I detmindste ikke Skylden hører paa ham, om Menighedene ikke bliver rakte op af Sonden. Det er hellige Tæmmer, naar en Præst i Stillehed betragter Guds sande og evige Kjærlighedsanker; thi af saadant stoder der Liv og Salighed ikke blot for ham selv, men ogsaa for de Sjæle, som er ham betroede; det er jo Guds velbehagelige Vilje saaledes ved Menigheder, som er satte i dette hellige Embede, at forstaae det saliggjørende Ord. Den Herre Jehanth selv har gjort de evangeliske Præster til sine Engle og Sendebud, at deres Læber skal bevare Kundskab, og at man skal høre Lov af deres Mund (Mat. 2, 7.)

Dover man det da ikke ligge alle fristne paa Hjerte at gjøre det muligt og let for alle deres Præster at holde ved med Læringen og Studering, og at ingen maa blive hindret deraf; det er ikke nok, at vi har Lærestudier og Professorer; enhver Præst skal studere i sit Embede; thi dette er en væsentlig Forordning, som Apostelen Paulus stiller til enhver Biskop og Præst, at han „bliver hart ved Læringen.“

Mange dømmes usforstandigt.

Mange anser Præstens sittige Studeren for ringe eller intet. I Sammenligning med dem selv, som arbejder og er sysselsatte tidlig og sent, anser de en Præst, der sidder ved Bogen for en doven Årøp. „En Præst maa jo allerede have udstuderet,“ siger de: „af Praktisering er vigtigere end Studering.“ Og ligesaa lidt som de forstaaer at vurdere en Præsts Studering, ligesaa lidt vide de at sætte Pris paa den for sin egen Del. Disse hører ikke til Beroensernes Klasse, som daglig ransagede i Skriften; deres Tanke og Sind gaar ikke ud over det, som sylder Pung og Bug; Tidens Strøm har revet dem med sig. Al, hvor stor Skade lider ikke Kirken ved dette jordiske Sind hos saa mange af dens Venner! Dver maa man ikke beslagge denne sandelige Skat, denne Methe, denne kammerlige Ringegul for kristi Kirkes himmelske Gøder!

Derfor ikke Gud snart udgader sin Mands Raaderegner over Hjertets tørre Land, saa er det snart ude med Evangeliets rette Prædiken. Thi hvor mange Præster vil vel ellers i Vangden scierrig besjæmme vor Lids Kristus fiendtlige Røget? Dver mange vil vel, dersom de ikke holde ved med Læring og Forskning i det guddommelige Ord, som aldrig ardes, kunne blive Jordens Salt og Verdens

Uds og aldrig lade Sandhedens Ord forstumme paa deres Læber, naar den aandelige Skalde mere og mere tilløber omkring dem?

—Efter Luther i Raadets.

Disse Ord:

„Bliv hart ved Læringen“ er ifølge Luthers eller noget andet Kæmpe Ord, men de er Derrrens Ord og hans Formaning, og de gjælder alle fristne, ingen er fritaget deraf. Beroenserne ransagede daglig i Skrifterne, saa skulde alle fristne gjøre det. Men disse narste Ord gjælder dog i end høiere Grad Præsterne. Men hvorledes skal vel mange af vore Præster kunne efterkomme denne Formaning, at de skal blive hart ved Læringen? Tag f. Eks. alle vore Missionærpræster, som er udstreit stadig paa Reiser, saa de kan ikke engang ordentlig studere sine Prædikener. Naar de kommer hjem, er der mange Ting, som skal gjøres, og som dog ikke hører til deres Embede, og som de kunde leie nogen til at gjøre. Men disse Præster aflæses saa snart, at de har det vanskeligt at forklasse sig og Familien det nødvendige til Høde og Klæder, hvad har de saa at betale med, om de skulde leie nogen til at gjøre dette og hint?

Menighederne burde hjælpe sin Præst, saa at han kan tildele ialfald efterkomme denne Derrrens Formaning: „Bliv hart ved Læringen.“ Og Menighedslemmerne kan hjælpe til paa mange Maader, saa Præsten kunde bruge Tiden til Læsning, naar han er hjemme.

Saa har vi vore mange Pastorer, som Dag efter Dag Aaret rundt er paa Parten, som om de gaar paa Gader. Det bliver saaledes vanskeligt at efterkomme den guddommelige Formaning: Bliv hart ved Læringen. Saadanne Præster maa snart være paa Hospitalet, snart i private Huse for at besøge syge og døende. Snart maa de besøge saadanne, som er efterladne i at komme til Gudstjenesterne og opmuntre og tilstønde dem til at besøge Kirken; og saa er der andre, som skal besøges. Alt tager Tid. Saa er der Angbamsforeninger, Pigeforeninger, osv. I disse skal Præsten træde støttende og ledende til. Saa er der mange Tilstræninger i Menigheden; ogsaa i disse skal Præsten være en ledende Mand og gjøre alt, han kan, for at Tilstræningen kan blive en „Success.“ Præsten sættes, saa at sige, til at „lære ved Bordene.“ Om nogen vil besøge Præsten, er det vanskeligt at vide, naar han kan findes paa Kontoret. Og dog staar den guddommelige Formaning der: „Bliv hart ved Læringen.“

—Ræflet du din Kæfte Daanden en Gang, saa har Gud allerede rakt dig sin hundrede Gange.

En nødvendig Formaning til gode Gjærninger.

Rom. 8, 12—17 er ligesom Kap. 6, 19—23 en Formaning til fristeligt Liv og gode Gjærninger. Det er ogsaa nødvendigt paa mangehaandede Maader at indprente denne Formaning blandt dem, som er blevet fristne, forvædelt den fede Plage, hvorved Djævelen averterer Maffie i Verden: Naar Gud ved sin Raade uden var Fortjeneste skænkter os Sundersnes Forladelse, fordi vi ikke kan lide den eller selv erhoerte os den, da bliver vi saa snart sikre og siger: „D, saa behøver vi ikke at gjøre mere Godt.“ Derfor maa han, ved Siden af Troens Være om Raaden, altid ligesom derimod og forklare, at dette aldeles ikke er Meningen; thi Synden bliver jo ikke forladt, for at man skal gjøre den, men forat den skal ophøre; ellers kunde man snarere falde den Sunders Tilladelse, ikke Sunders Forladelse. Og det er altid en skændig Fordevelse af Evangeliets saliggjørende Være og en stor, fordømt Utaalmodighed for den modtagne, grundløse Raade og Saliggjørelse nu ikke at ville gjøre Godt, da vi dog først nu skulde ved dette blive bevogede og tilskyndede, Gud til Tak og Ære, at gjøre med høieste Lid alt, som vi formaade og vidste af, hvad der foldes godt og er ham velbehageligt. Herom minder og hertil formaner St. Paulus os her med simple og ensfoldige, men alvorlige og værdige Ord, hvori han foreholder os, hvad vi er Gud skoldige for det, som vi modtager af ham, og hvad Skade vi maa lide, dersom vi ikke agter eller gjør dette.—Luther.

Hvad lærer Paulus om de fristes Liv?

Luther siger: „Paulus belærer de fristne om det fristelige Liv paa Jorden og ligger dertil Raadet om det andet, tilkommende, evige Liv, hvortil de er kaldte og blevne fristne. Thi af dette Liv paa Jorden gjør han en båd, ja en Strøm, dog ved det Formaal for Die, at der fra nu af skal blive fundet et andet Døstendelses Bæsen og et nyt Liv i os. Denne Lære fremlægger han af følgende Raafag: Det gaar altid saa i Verden, at, naar man prædiker om Raaden og Sundersnes Forladelse, skænket os uden al var Fortjeneste, saa vil Menighedene være fri for at gjøre nogen anden Gjærning, end det løfter dem selv. Saaledes gif det ogsaa Paulus, naar han saa høit og derfor saa trøstelig vevte kristi Raade og sagde, at hvor der er stor og megen Synd, der er og herfter ogsaa stor, megen og rig Raade. Rom. 5, 20. „D, er det sandt,“ sagde den raa Gøb, „at der var stor Synd følger og skænkes stor Raade: saa vil vi kun trøstlig hobe Synd paa Synd og kan let hjælpe til

med at faa desto mere og større Raade."

Lærer Evangeliet dette?

En saadan imødegaaer nu Paulus og siger: Det er ikke Evangeliets Mening at lære Synd og at tillade at synde, men netop det modsatte lærer det, hvorledes Synden skal blive tilintetgjort og afslagt. Thi Paulus har jo ikke sagt, at Raaden skal erhverves ved Synden, eller at vor Synd bringer Raade; men han siger tværtimod, at Guds Bredde aabenbares fra Himmelen over alle Menneskers Synd, Rom 1, 18. Men fordi Menneskenes Synder er store og svære og faare mange, derfor maa der ogsaa være stor, mægtig, stærk og rig Raade, som kan drufue og udslutte dem alle. Vigesom man vilde sige: „Hvor Løsten er stor og svær, der behøves ogsaa en stor og svær Slut; hvor Nøden har været voldsom, der har man ogsaa maattet anvende endnu langt større og kraftigere Sprøiter; hvor Sygdommen er stor og svær, der maa Lægemidlet være langt stærkere og kraftigere. Deraf følger dog ikke, at vi skulde tilføje os selv Skade og give Narfag til Sygdom, paa det at Lægemidlet skal være desto kraftigere og virksomere: Endnu mindre følger, at man skal ophobe mange Synder, paa det at man skal faa desto mere Raade; thi Raaden er Synden fiendtlig og fortærer den; hvorledes skulde den da styrke og formere den? Man ikke være døde fra og levende i Synden paa samme Tid.

Derfor siger han: „Ovad skal vi da sige? Skal vi blive ved i Synden, paa det at Raaden kan blive des overflødige? det være langt fra: Vi som er afdøde fra Synden, hvorledes skal vi endnu leve i den?“ Som vilde han sige: Hvorledes kan det rime sammen, at, al den Stund Raaden døder Synden i eder, I nu skulde leve for samme? Meget mere er vi netop derfor afdøde fra den, at den ikke mere skal leve og herke i os; thi den er ogsaa netop derfor dødt og dødt i Kristus, i hans hellige Legeme, at den skal blive dødt ogsaa i os.

Troen paa Kristus frier os fra Fordømmelsen.

Rom. 8, 1: „Saa er der da ingen Fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus, som ikke vandre efter Kjød, men efter Aanden.“ I Rom. 7 udfjelder Paulus sig endnu for en Synder, og dog siger han her, at der er intet fordømmelsesværdigt hos dem, som er i Kristus, fordi de har den Hellig Aand og hans Gaver, skjønt disse er endnu ufuldkomne. Formedest det ikke døde Kjød er vi endnu Syndere; men fordi vi tror paa Kristus og har Aandens Begyndelse, er Gud os saa gunstig og naadig, at han ikke vil agte eller dømme

saadan Synd, men handle med os efter Troen paa Kristus, indtil Synden bliver dødt. Troen udtrækker, og udfjelder den tilbageblivende Synd hos de hellige. Den er saa stærk og overvættens mægtig, at ingen Synd kan faa Pugt med ham. Endskjønt der gives Synder hos de fromme og troende, bliver de dog ikke tilregnede den og kan heller ikke fordømme dem; thi deres Hjerte bliver rensede ved Troen, Ap. Gj. 15, 9. Svad de derfor gjør i denne Tro, i denne Tillid, det er alt sammen godt, rent og Gud velbehageligt.

Uden Tro er alt Synd og forberdet.

Paa den anden Side er uden denne Tro alt Synd og forberdet, lad Gjeringerne end skiume og glimse saa smukt og skjønt, de vil, ja selv om de opvakte døde, Kap. 14, 23. — St. Paulus siger ikke, at der ikke er noget hvidt hos dem, men „Intet fordømmelsesværdigt.“ Thi han har før (Kap. 7) sagt, at der i Vennerne og Kjød er Synd, som strider mod Aanden; men fordi Aanden strider imod den og ikke følger den, saa gjør den ikke nogen Skade; Gud dømmer ikke Mennesket efter Synden, som ansøger ham i hans Kjød, men efter Aanden, som strider mod Synden og derved vorder lig den guddommelige Vilje, som hader og forfølger Synden. Et er altsaa at sige, at Synder er tilgivet, og et andet, at ingen Synd er der mere. Efter Daaben og Omvendelsen er alle Synder forladte; men Synden er endnu tilstede indtil Døden, ihvovæl den, fordi den forlades, ikke skader vor Salighed noget, saafremt vi stride mod den og ikke efterfølge den. Thi dette er det nye Testaments rige Raade og den himmelske Faders overvættens store Barmhertighed, at vi ved Daab og Omvendelse begynder at blive fromme og rene. Men hvilke Synder, vi endnu har at uddrive, dem holder han os tilgode paa Grund af den paabegyndte Fromhed og den stadige Gvælle i at stride imod og uddrive Synden, og han vil ikke tilregne os den, endskjønt han med Rette kunde det, indtil vi bliver fuldkomne rene. Derfor har han givet os en Vistoy, nemlig Kristus, som er uden Synd, og som derfor skal træde frem for os saalange, indtil ogsaa vi bliver ham lige og fuldkomne rene.

Kristus tildecker al vor Synd og Skam.

Aandens maa Kristi Fromhed tildekke vor Skam for Guds Øine, og han maa lade sin fuldkomne Fromhed bestutte og skjærne os, paa det at for hans Skyld den tilbageblevne Synd hos dem, som tror paa ham, ikke skal blive dem tilregnet; som St. Paulus mesterlig beskriver det Kap. 4, 6. Det samme siger ogsaa Augustin: Synden bliver i Daaben forladt, ikke saa ledes, at den ikke er mere tilstede, men

at den ikke bliver tilregnet; og det formedest de to forhen omtalte Narfager. Den første, at vi tror paa Kristus, som paa Grund af Troen træder frem for os og tildecker den med sin Uskyld. Den anden, at vi uden Afslættelse stride mod den for at tilintetgjøre den; thi hvor de to ikke er, der bliver den tilregnet og er ikke forladt, men medfører evig Fordømmelse. Dette er det nye Testaments Glæde, Trøst og Salighed; heraf lærer man, hvortil Kristus er god og fornøden; heraf fremvæker Kjærlighed og Vøst, Vov og Tak til Kristus og al Barmhertighedens Fader; herved fremkommer frøe, glæde, freidige Kristne, som af Kjærlighed forfølger Synden og omvender sig med Vøst. Men de, som tilhyller Synden for os og kun gjør en Skøbelighed deraf, de gjør os sikre, lade og træge, tager Kristus fra os og lader os gaa trygt og uden Omfarg for at udrødde Synden og forhæder os saaledes i grusfuld Formastelighed, saa at hverken Kristus eller Gud er os smagelig eller Jød. Derfra bevare Gud os, og hjælpe han ud deraf alle dem, som er derudi. — Luther.

Bort Arbeidsfelt.

Classa.

Kvindeforeningen mødte Lørdag den 12 Oktober hos Mrs. N. P. Nelson. De var freemødt ganske fuldtalige, og Mrs. Nelson traktede dem fristelig. Store første Nordvær serveredes ogsaa blandt andet.

— Denne Dag var en Fesidag for Nelsons, da Arthur Harvey, 12 Aar gammel, ifølge sin egen Begjæring optoges i Paktten med sin Gud ved Daaben. Naatte Herren selv bevare ham i Paktten til Enden.

— Søndag den 13de Oktober prædikede J. Xavier om Formiddagen paa Korsf. Han „hjenføjte“ ogsaa denne Gang C. K. Vinds.

— Arbejdet paa den nye Kirke skrider ganske raist fremad under Hr. Wickers dygtige Ledelse.

— Kvindeforeningen møder næste Gang den 6te November, hos Mrs. Gust. Nelson.

— Fred Vind var nylig ude for det slemme Uheld at styde sig i sin Fod. Heldigvis gled Skiglen af, saa Særet ikke blev saa alvorligt, som det ellers kunde blevet. Vi ønsker ham hurtig Forbedring.

— Verden spørger: Er det ogsaa fornødeligt, er det ogsaa nyttigt, er det ogsaa brugeligt, er det ogsaa rosverdigt? Den kristne spørger: Er det ogsaa kristeligt?

— Hvo der har tabt Troen, har intet mere at tabe.

— Havet kan vel bruse men ikke overfride Strandbredden.

— Gud faar aldrig et Slag, uden at han igjen læger det.

— Naar Gud luffer en Dør til, luffer han en anden op.

— Døden gjør os lige i Graven, men ei i Lovigheden.

— I en Cirkel kommer du igjen til det Punkt, som du gif ud fra. Saaledes gaar alt fra Gud, i Gud og tilbage til Gud, d. e. du skal føre alt tilbage til Gud.

— Augustin siger: En kristen med god Samvittighed svarer paa mange Ting: „Jeg ved det ikke.“

— Gud fører underligt ind i Verden, gennem Verden og ud af Verden.

— Tro og Kjærlighed er de tvende Søstre, som Herren har kjær. Troen er Maria, som sætter sig ved Jesu Fødder, Kjærligheden er Martha, som har fuldt op at gjøre.

— Naar lønner og straffer Gud sikkert? Ei altid strafs, men altid tilfids!

— Vigesom Vandet ikke løber opad Hjerget, men nedad Hjerget, ned i de dybe Dale, saaledes forlader Guds Raade alle Fornødige og kommer ned til de fornødrede, ydmyge Hjerter.

— Kommer ikke Hjælp, kommer Trøst; kommer, ikke Trøst, kommer Kraft.

— Gud hjælper og maa hjælpe i ethvert Koro, men han hjælper paa tre Maader. Enten borttager han ganske din Byrde, eller han gjør Byrden lettere, eller ogsaa — gjør han dig stærkere. Men enten det sker paa denne eller hin Maade, i hvert Fald Hjælp.

— Luther pleiede at sige: I denne Verden maa man enten dø snart eller blive taalmodig.

— Gud giver Skuldre efter Byrden og Byrde efter Skuldrene.

— Spotteren kan ligesaa lidt tilføje Gud nogen Skade, som du med Smuds kan befudle eller svarte en Solstraale.

— Med sine Gjæringer kan man vel fortjene sig Helvede, men aldrig Himmelen.

— Saligheden kan man arve, men aldrig erhverve.

Lutherst Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York

Martha's Gulv ved det nye Udviklingshus for Emigranter, 1st. Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrerne og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og

Naar Emigranterne bi med Raad og Døds.

Høst, som kommer fra 3. og 4. gænger med Balt Line Street car lige til Døren

Det rønsende Blod.

En, som besøgte fattige, Natrede en Dag opad en Trappe, som var istyret og som førte til et Tagkammer i et af Londons værste Distrikter. Da blev hans Omvæltethed bragt af en Mand med et færdigt vilde og frastødende Ansigt, og som stod oppe paa Gangen og kiggede sig med forslagne Arme mod Væggen. Der var meget i denne Mandes Udseende, som bragte Besøgeren til at gaa og hans første Tanke var at gaa tilbage. Han gjorde dog Forsøg paa at komme i Samtale med ham og fortalte ham, at han kom med det Ønske at gøre ham vel og at se ham lykkelig, og at den Bog, han holdt i sin Haand, indeholdt al Udfaligheds Hemmelighed. Men den vilde udseende Mand rystede ham af sig, som om han havde været en Dugorn, og lod ham paffe sig med sit Løb, eller han vilde sparke ham ned ad Trappen. Medens den besøgende med mild Taalmodighed søgte at overbevise ham, blev han forundret ved at høre en svag Røst, som led indenfor en af de itilslagne Døre, der gik ud paa Gangen. Den sagde: "Fortæller din Bog om det Blod, som renser fra al Synd?" Før et Øieblik var Besøgeren altså meget beklægtiget med den forhærdede Synder foran sig, til at han kunde svare paa Spørgsmaalet, og det blev gjenaget i inderlige og hjerteberørende Toner: "Sig mig, o sig mig, fortæller din Bog om det Blod, som renser fra al Synd?" Besøgeren stødte op Døren og trådte ind i Kædet. Det var et elendigt Sted, ganske blottet for Behov, indtagen en trebenet Stol og et stivt Salm i et Hjørne, hvor en gammel Kvinde afsmagrede Lemmer var henstrøket. Da hun trådte ind, rejste hun sig paa Albene og gjentog sit forrige Spørgsmaal: "Fortæller din Bog om det Blod, som renser fra al Synd?" Den satte sig paa Stolen ved Siden af hende og spurgte: "Min itakfæls Veninde, hvad ønsker du at vide om det Blod, som renser fra al Synd?" Der var noget frygteligt i hendes heftige Stemme og Gebærder, da hun svarede: "Hvad jeg ønsker at vide derom? Menneffe, jeg er Døden væk! Jeg skal snart staa nøgen for Gud. Jeg har været en ugudelig Kvinde, en meget ugudelig Kvinde, hele mit Liv. Jeg maa svare for hver en Ting, jeg har gjort," og hun fattede tungt, da Tanken paa hendes hele Livs Ondskab syntes at føre gennem hendes Sjæl. "Men engang," vedblev hun, "engang flere Aar siden, kom jeg forbi en Kirkeport, og jeg gik ind — jeg ved ikke hvorfor. Jeg var snart ude igen, men et Ord, jeg hørte der, har jeg aldrig glemt. Det var noget om Blod, som renser fra al Synd. O, derfor jeg kunde høre om det nu! Sig mig, hva mig, om der er noget om det Blod i din Bog?"

Besøgeren svarede ved at læse det første Kapitel af Johannes første Brev. Den arme Slavnings kvindes at Høje Ordene, og da hun stansede, udtalte hun: "Vas mere, læs mere." Han læste det næste Kapitel — en svag Røst bragte ham til at se sig om; den vilde udseende Mand havde fulgt ham ind i sin Moders Kærlighed, og skønt hans Ansigt var tildels bortvendt, kunde Besøgeren se Toarer rulle ned ad hans Kinder. Besøgeren læste det tredje, fjerde, femte Kapitel, førend han fik hende til at indvillige i, at han skulde slutte, og endda vilde hun ikke lade ham gaa, førend han lovede at komme igjen næste Dag. Fra den Tid fortsatte han ingen Dag at læse for hende, indtil hun døde seks Uger senere, og det var meget velsignet at se, hvorledes hun, næsten fra den første Gang, syntes at finde Fred i Troen paa Jesus. Hver Dag fulgte Sønnen den besøgende ind i sin Moders Kærlighed og lyttede i Tausched men ikke i Uigevældighed. Paa hendes Begravelsesdag vinkede Sønnen ham tilside, medens de tilkastede Graven, og sagde: "Min Døder, jeg har tænkt paa, at der er intet, jeg skulde ønske saa meget, som at tilbringe Aftenen af mit Liv med at fortælle andre om det Blod, som renser fra al Synd."

Den store Sandhed om Jesu Koadde formædelst Kristi Blod sønder knaldes ned i Sjælen og frelser den. Soaledes greben, naar alt ellers er forbi, har den Magt til at opholde den drufuende Mand og løfter den op over Vølgerne, som gaar over den. — Luth. Standard.

— Troen gjør en til trætte, Vivet øvifer hans Kristendom, Videtker bekræfter ham, Døden kroner ham.

— Giv Tæskeren dig selv, ikke fordi du er saa meget værd, men fordi du ikke har mere.

— Augustin siger: Det har faldt Gud meget haardere at forløse et Menneffe, end at skabe den hele Verden, Himmelen og Jorden. Dette har han gjort med et eneste Ord, men forat det andet kunde se, maatte hans kjære Søn hengive sit dyrebare Blod.

— Der er ingen Synder, for hvis Dør Kristus ikke staar.

— Vore Fædre sagde: "Selig er den, som Gud giver et kristeligt Liv, en salig Død og efter Døden et herderligt Minde."

Om Guds Ords Stjærne i Verden.

Luther skriver til Gal. 22. 7: "Jeg er en Orm og ikke en Mand, Menneffenes Spot og Folks Foragtelse." følgende: "Den hellige Skrift er Guds Ord, skrevet og præget i Bogstaver, saaledes som Kristus, det evige Ord er ifærdt den menneskelige

Natur. Ligeformt nu Kristus behandles og haandteres i Verden, paa samme Maade gaar det ogsaa det fremme Guds Ord: i Sammenligning med andre Bøger er det en Orm og ingen Bog; thi den Gæ, som vederfares menneskelige Bøger, at man nemlig læser, grausser, overvejer, lærer og bruger dem, bliver ingenlunde Guds Ord tildel; godt og vel er det, om det faar Væ til at ligge i Ro paa Galden; for det meste bliver det hudstrøget, pint og forstæftet, indtil man ved brønge Udlæggesjer faar det til at vøse til sit Skæteri, sin kjedelige Sans, sin Egenvilje, og indtil det til sidst bliver ganske ødelagt, dræbt og begravet, udstødt af Verden og glemt. Men det kommer dog ganske sikkert op igjen, hvor godt man end holder Paat over det og søger at hindre det. Derfor er det, naar man besidder den dyrebare Gave Skriften, et godt Tegn, at man har Kjærlighed og Vøst til den, gjerne læser den og holder den høit i Gæ. Hvo som det gjør, ham vil Gud viselig vee igjen." En anden Forfatter skriver: "Hvorofte har man ikke forfaldet, mistødet, forraadt eller misbrøgt Herrens Ord i den heilige Skrift! Hvad man ikke har tilladt sig med nogen anden Bog, det har man tilladt sig med Bibelen; den er bleven en Martir for alle Menneffelige Videnskaber." — Kirket.

Dr. Louis S. Schreuder

norst Læge og Kirurg.
Kontor: 10-12 Jern., 2-4 Øst, 7-9 Efter.
Kontor:
212 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, 7285

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sko, om du kjøber hos Smith Henridsen Shoe Company, 936 Pacific Ave. Tacoma. Fortales. "Pæon Herald".

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apoteker fra Kjøbenhavn med et stort Forbehold for alle de mest kjendte Mediciner af alle Slags — saasom: Hofmansdrøber, Rafta-drøber, Sigabalsom etc.

Apotekeren er altid villig til at give Raad om disse.

Post-Ordres ekspederet pr. Omgaende.

Hirsch Pharmacy Co.,
1425 10 Ave. E. Pike Street
Seattle, Wash.

BANK of STANWOOD
GENERAL BANKING BUSINESS
... Drafts on all parts of the world ...
Stanwood, Wash.

Alterbilleder Postkort og Kvalitets malerier af alle størrelser og belag. Alt arbejde garanteret. 17 Bars Belagning. De bedste Kvalitetsbøger. Skriv efter Katalog til **Arne Berger, Kjøb.** 544 1/2 So. 2d St., Portland, Oreg.

Dr. A. P. Johnson,
Norst Læge.
Kontor: 936 Pacific Avenue
(over Washington Hotel)
Kontor: Station, Room 107, Michigan-2d, Near 24th
Kapital: 701 So. 2 Street.
TACOMA, WASH.

Oplæg fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Biletter paa alle første Klases Linier

WISSELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — — Wash.

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Kjendte Priser, Gode Betjening, Maden i alle Omstændigheder. Hotel og Cafe under samme Skilt.
P. F. PAULSEN, Prop.

W. T. Christensen,
Norst Læge og Kirurg.
Kontor: 11-12 Jern., 2-4 Øst.
Room 1 og 2 Woodward Bldg., 24 North 2d.

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Dept.
Reasonable Rates
Transients a Specialty
Free baths.

W. & E. Schmidt Co
208 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
— O —
Skrib efter den Katalog af Alterbilleder, Postkort, Malerier, Mikroskop, Teleskop, Galvanometer, Biler, Vindmøller og Kjøretøjer. Skriv navn til os.

Standinærst
Begravelsesbureau
C. O. LYNN.
Tacoma Room 110.
GAFFNEY & LYNN.
915 Tacoma Ave.

Du vil gjøde „Herald“ en Tjeneste ved at handle hos dem, som averterer i Madets Spalter. Og det vil blive en rigtig stor Tjeneste, dersom du ogsaa nævner, at du jaa vedkommedes Kværfisjement i „Herald.“

Sam Crow House Furnishing Company.
Complete udval

Linoleums, Carpets, Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE, SPOKANE WASH
Telephone Main 2494

NORRLANDS PHOTO CO.
Hjdrnet af I. Avenue og Broadway, Ballard, Wash.
Scandinavisk taled.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - Office Main 166
Residence - Red 3681 Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

ROB'T. W. COLLINS
Suits & Wooster Bldg., handler med Real Estate og faste Landeieendomme. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

S. LARSEN. E. EILERTSEN.
Trommalds Pharmacy
(Norst Apotek.)
1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.
Tel.: Main 504

Pacific Distrikts Prester og Menigheder.

Olaf Egert's Kald, Cal.

Los Angeles: Gudstjeneste hver Søndag form. kl. 11 og Aften kl. 7.45 i Kirken paa 933 E. 27th St. Tog Vernon eller Griffith Ave. Car.

Theo. F. Nestes Kald, Ore.

Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjdrnet af 29de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned; formiddag kl. 10.45 og Aften kl. 8.

Quincy: Gudstjeneste den første Søndag i Maaned kl. 11 form. Dal Point og Alpha, Washington: Gudstjeneste efter Tilhøning.

G. J. Breiviks Kald, Wash.

Chinook ev. luth. Menighed: Gudstjeneste hver Søndag form. kl. 11 paa nord og Aften kl. 7.30 paa engelsk. Søndagsstole kl. 10 form.

O. C. Hellesens Kald, Idaho.

Por Trellers Menighed, Genesee: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag kl. 11 formiddag. Søndagsstole ligedan kl. 10 form.

The Eng. Luth. Congregation, Genesee: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag kl. 3 Efterm. Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Lewiston: Gudstjeneste i Gang i Maaned. Søndagsstole for Gudstjenesten.

Immanuel's Menighed ved Ramiah og Rosita: Gudstjeneste efter Tilhøning. Vordagsstole hver Gang, der er Gudstjeneste.

Kennewick Menighed, Kennewick, Wash.: Gudstjeneste efter Tilhøning.

Prædikenplads ved Joel og Howell: Gudstjeneste efter Tilhøning.

H. N. Tjernagel's Kald, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Jærborn, kl. 11 formiddag. Stanwood, paa engelsk, kl. 7.30 aft.

2den Søndag: Trefoldighed, kl. 11 form. Camano, kl. 3 Efterm.

3die Søndag: Trefoldighed, kl. 11 form. Florence, kl. 3 Efterm.

4de Søndag: Trefoldighed, kl. 11 form. Camano, kl. 3 Efterm.

5te Søndag: Jærborn, kl. 11 for.

B. M. Parsons Kald, Cal.

Sacramento: Por Trellers dansk ev. luth. Menighed. Gudstjeneste hver første og tredje Søndag i hver Maaned kl. 11 formiddag og 7.30 Aften. 2den og 4de Søndag om Aftenen kl. 7.30 i Pythian Castle, Hjdrnet af 9de og 3 Sts.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag i Maaned kl. 2 Eftermiddag i Scandia Hall, 4 Mil fra Suisun. Søndagsstole kl. 1.

Livermore: Gudstjeneste efter Tilhøning.

Pleasanton: Gudstjeneste efter Tilhøning.

Paso Robles: Gudstjeneste efter Tilhøning.

San Luis Obispo: Gudstjeneste efter Tilhøning.

Tacoma.

Por Trellers evang. luth. Kirke o den Norske Synode, Hjdrnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Gudstjeneste hver Søndag formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. Søndagsstole kl. 9.30 form.

Ove J. H. Brend, Pastor
1701 So. J. St. Tel.: 1487

Seattle.

Immanuel's lutherste Kirke af den Norske Synode, Hjdrnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver Søndag formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. Søndagsstole kl. 9.45.

H. A. Stub, Pastor.

1619 Minor Ave. Tel.: Main 4438.

H. B. Sørensen's Kald, Cal.

Newman: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned kl. 2 i den nye lutherste Kirke. Søndagsstole kl. 1.

Los Banos: Gudstjeneste den 2den Søndag i hver Maaned kl. 2. Søndagsstole kl. 1.

Stockton: Gudstjeneste den 4de Søndag i hver Maaned kl. 2.30.

D. Hagoes' Kald, Ore.

Portland: Gudstjeneste hver Søndag form. kl. 11 og Aften kl. 8 i Por Trellers stand. evang. lutherste Kirke af den norske Synode, Hjdrnet af G. 10 og Grant Sts. Tog Sellwood, eller W. K., eller W. W. Sporvogn til G. Grant St.

Kelso: Gudstjeneste efter Tilhøning.

A. O. Whites Kald, Silverton.

Silverton stand. ev. luth. Menighed: Gudstjeneste paa norsk de 3 første Søndage i Maaned kl. 11 form. Gudstjeneste paa engelsk den 1ste og 3die Søndag Aften i Maaned kl. 7.30. Ungdomsforeningen mdder den anden Søndag Eftermiddag i hver Maaned.

Parlow ev. luth. Menighed: Gudstjeneste den sidste Søndag i hver Maaned; form. kl. 10.30 paa norsk og Aften kl. 7.30 paa engelsk. Gudstjeneste den anden Onsdag Aften i hver Maaned kl. 7.30 paa norsk.

Sodaville ev. luth. Menighed: Gudstjeneste efter Tilhøning.

R. Pedersen's Kald, Cal.

Santa Barbara: Gudstjeneste hver Søndag formiddag kl. 11 undtagen den 2den og sidste Søndag i Maaned, da Gudstjenesten holdes kl. 7.45 Aften. Kirken ligger paa Hjdrnet af Bath & First St. Tog Oak Park Car. Tel.: Home 1218.

G. M. Stensrud's Kald, Cal.

Tan Tuxtry English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Soday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.

E. B. Husted's Kald, Oakland, Cal.

St. Paul's English Evangelical Lutheran Church
32nd & Linden Sts.

Gudstjeneste hver Søndag kl. 11 formiddag. Søndagsstole kl. 10. Masonic Hall, Fruitvale:

Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned kl. 3.30 Eftermiddag. Søndagsstole hver Søndag kl. 2.30 Eftermiddag.

Hayward & Russell: Gudstjeneste hver fjerde Søndag i hver Maaned kl. 3 Efterm. og kl. 8 Aften.

Pacific Distrikts Prester.

Holberg, C. O.	Portland, Wash
Wang, C. Bay 14 Lawrence	Bellevue Co. Wash
Beckel, J	Spokane, Wash
Blackton, J.	Bay 175, Rainier, Wash
Borvik, P.	Cor. 8 og Pratt Sts., Seattle, Cal.
Byrre, H. O.	19 og Rowan Sts.
Becker, P.	Bellingham, Wash
O. E. Baafjord	Seattle, Wash
Schreiner, M. W.	Spokane, Wash
V. Garton, 344 Harrison St.	San Francisco, Cal.
Tate, J. C., 601 Summit Ave.	Tacoma, Wash
Tel.: Main 1021	
Hyer, Claf	305 E. 17. St., Van Nuys, Cal.
John, V. E.	2220 Van Ness Ave., Seattle, Wash
Brandsberg, C.	2428 Howard St., San Francisco, Cal.
Dagred, C.	425 E. 16. St., Tel.: East 2744, Portland, Ore.
Gustaf, S. B.	157-M. California, Cal.
Hartsh, B.	Tel.: State 64, Portland, Wash
Griffith, O. G.	Genesee, Idaho
Heller, O. W.	W. 6-3. W. 2, Spokane, Wash
Quindahl, O. G.	220 Broadway, Everett, Wash
Jugbristen, O.	Cor. Wash
Johansen, J.	204 E. St., Tacoma, Cal.
Vatien, H. W.	1408 C St., San Francisco, Cal.
Garrison, V.	354 Harrison St., San Francisco, Cal.
Hille, Theo. P.	411 21st St., Astoria, Ore.
Horgard, S. O.	5 30 4th Ave., Boise, 1924.
	Spokane, Wash
Ordal, O. J.	1460 Gambell St., Tel.: Sub 1776, Bellingham, Wash.
Prester, H.	1009 Allyn St., Santa Barbara, Cal.
Prent, Cor. J. G.	1701 So. J. St., Tel.: Main 4726 Tacoma, Wash.
Stad, O. K.	Tel.: Main 4428
	1215 Lincoln St., Seattle, Wash
Sorenson, O. W.	Bay 4, Newman, Cal.
Stensrud, G. M.	2222 Howard St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, O. W.	Stanwood, Wash
R. C. Tingelstad	Ballard, Wash
White, H. C.	Director, Ore
Waller, H. P.	Portland, Wash

Office Phone Red. 291
Residence Phone Red 808

F. J. LEE
PHOTOGRAPHER

135 COMMERCIAL ST.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA - WASH.

BEN WILLARD

Underta'er and licensed
Embalmer
STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

Se paa den lyse røde Lap.

Parkland Nyheder.

— Kvindeforeningen under næste Onsdag den 30te hos Mrs. Marit Baklum.

— Mr. Ole Elson har begyndt at bygge sig et nyt hjem i Armour Rd.

— I Menigheds-skolen er der nu omtrent 80 Børn indskrevne, saa de tre lærere har fuldt op at gøre.

— Past. N. P. Kavler, der i flere Dage har ligget alvorlig syg paa Ranamie Faddoet Hospital er nu hjemme igjen og kan varetage sit Arbejde.

— Efter Gudstjenesten sidste Søndag reorganiseredes Skolens Missionsforening for det kommende Aar. Nye Medlemmer optoges og Embedsmænd valgte. Foreningen holder sit første Møde næste Søndag Aften.

Luthers Fødselsdag fejres i Parkland Mandag den 16de November. Forretningen begynder paa Formiddag klokken halv 11 med Prædiken og Sang. Derefter serveres Middag til rimelig Pris. Paa Eftermiddagen holder Kvindeforeningen Udvalg af færdigbæde Sager. Den Veiret er gunstigt holdes denne Fæst i Kirkens "Værelse."

— Ved Akademiet er der meget Liv og Træthed. Flere og flere Disciple ankommer. Der er nu 150 tilstede, og Indmeldelser eller Forepørgsler angaaende Skolen indløber hver Dag. Det siger sig selv at Skolens Personale har fuldt op at varetage. Flere Værelser maatte istandsættes, flere Bord, Stole, Senge og andre Nøbler anskaffes. I Piano Afdelingen har vi dette Aar mange Elever. Alle Pianoer er i Brug sent og tidlig og det ser ud til, at et eller flere Pianoer maas anskaffes med det første for at give alle Anledning til at saa den Gælfse, de trænger. I Forretningsafdelingen er der gjort mange Forbedringer. I denne Afdeling er der nu Siddepladse og Bord til 75 Elever, men dette vil knapt blive nok, da 56 Elever allerede er indskrevne i denne Afdeling. I den stenografiske Afdeling er omtrent 40 Elever i Virksomhed, og ti Skrivemaskiner er i stadig Brug. Det nye Laboratorium for den naturvidenskabelige Afdeling ventes med det første. Dette vil give Arbejdet i denne Afdeling et betydeligt Opsving. Udfigterne til at saa istand et godt Musikkorps og Orkester er meget høje. En flink leder er fikret og Gutterne har alt begyndt at øve sig. I Fritiden kan man høre Hornmusik gienlyde over hele Bygningen.

Avitteringer.

Til Barneshjemmet.

Mrs. J. J. Ordal, Colton, S. D., \$5.00; ved Mrs. M. Borge fra Past. Gutleb's Stald, \$8.00; Past. Lindes

Stald, \$5.00; Past. Torgerson's Stald, \$1.00; Mrs. Viborg, \$1.00; Mrs. Thronsen, \$1.00; Mrs. Ole Josted, \$1.00; Past. Preus, \$1.00; Mrs. Graatem, \$1.00; Mr. Bruland, \$2.00; Mrs. Lee, \$5.00; ved M. Borge fra Past. Ryglunds Stald, \$16.86; Alvesaters Stald, \$5.26; J. E. Jorgensen, \$10.00; Mrs. Kresting, en Del Klæder; Anut Song, 2 Bøxer Øbler, 2 Bøxer Plums og 1 St. Poteter; John Anderson, en del Plommer; Dr. Rynning, Øbler og Bærer; Mr. Finn, 3 Bøxer; Burton Kvindeforening, Tacoma, \$23.00; Iver Jonseth, Oregon, \$4.50; Past. O. Borge, \$1.00; Mrs. Sørensen, Berg, Tallum, Mr. Sæverem og Mrs. Sæverem, hver en Daler; Mrs. M. Syvertsen, 50c.; Miss Marie Tallum, 25c.; Miss Hilda Hoven, 50c.; Mrs. Otto Larson og Anutson hver en Daler; Mrs. A. Anutson, 50c.; Mrs. S. Sørensen, 50c.; Mrs. Karstøl, 50c.; Mrs. S. Rissen, \$1.00; Mrs. D. Selgesen, \$1.00; Miss Olga Olsen, 50c.; Mrs. A. Berg, \$1.00; Miss Nina Erickson, \$1.00; Mrs. Arthur Williams, 50c.; Mrs. S. C. Hoff, \$1.00; Mr. S. C. Hoff, \$1.00; Mrs. Ringsley, \$1.00; Mrs. C. S. Hoff, \$1.00; Mr. Galf Berg, 50c.; Miss Garnie Thronson, \$2.00; R. R., \$3.00; Mr. og Mrs. N. Riffelson, 1 Duilt; S. Bonstad, Tacoma, \$2.00; Jaga Tjørnholm, 75c.; Analia Danielson, 75c.; Mrs. J. E. Rynning, 2 St. Bærer; J. G. Hesselth, 1 Bøx Øbler, Mrs. T. Larsen, Naaf.

Til Indremissionsionen.

Offert i Trefoldigheds Menighed, Stanwood, Wash. . . . \$55.40
 I Camano, Menighed 48.60
 Ved Past. D. A. White—
 Offer i Barlow Menighed, Barlow Wash. 6.20
 Ved Past. Bierke—
 Del af Konfirmationsoffer i Bellingham, Wash. 6.35
 Ved Past. J. D. Dale—
 Offer i Bashon Menighed, Bashon Island, Wash. . . . 4.50
 Ved Past. Vorup—
 Fra Eureka Menighed, Eureka, Cal. 25.00
 \$146.05

Boghandel.

Vi tillader os at anbefale vort god Udsalg af norske og danske Bøger. Vort Katalog med et Tillæg sendes porto frit til enhver paa forlangende. Det bedes bemærke, at dette Tillæg indeholder en Liste over engelske Bøger, samt en Liste over Bøger, som vi har tilføjet siden 1905.

Lutheran Publ. House
 Decorah, Iowa.
 eller
 416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

**Attend
 The Pacific Lutheran Academy
 and
 Business College**

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Full term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

**Student - Supplies
 of all Kinds
 Vaughan & Morrill Co.**
 926 Pac. Ave., Tacoma, Wash.

**DRS. ROBERTS, DOERREP
 AND BLODGETT
 Dentists**
 1166 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
 Tel. James 1716

Lien's Pharmacy
 Scandinavian Apothek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvir
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Receipts expedited hurtigt.
 Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Hildebrand & Gor,
 Indger Nøbler, "Vintum", "Rugl", "Battling",
 Sang, Tin- og Stenoi. Cane. etc. Vi tjener, for
 ger og bytter Bøxer.
 67 Commercial St., Astoria, Ore.

**Har Di været i
 PARKLAND?**

Det er den peneste lille By nær Tacoma. Kun 27 Minutters Kjøretur fra Centrum af Byen, med moderne Street car. Her kan de kjøbe pene billige

LOTTER FRA \$10.00 OP

paa gode Vilkaar. Jordbunden er god og Vandet uovertræffeligt. Der er Kirker, Skoler, Butikker og Postnabneri paa Pladsen. De kan nyde Landets Frihed med Byens Bekvemmeligheder. Kom og lad os vise dem Eiendommen. Skriv efter illustreret Bog.

NATIONAL LAND CO.

Tacoma, Wash. 422 California Bldg